

Kristallen den fina

61

Arr.: Lennart Lundén

1. Kris - tal - len den fi - na som so - len månd' ski - na, som
2. Och om jag än fo - re till värl - de - nes än - de så

stjär - nor - na blän - ka i skyn. Jag kän - ner en flic - ka, en flic - ka i dyg - den den
ro - par mitt hjär - ta till dig. Och om jag än fo - re, än fo - re, så ro - par mitt

Jag kän - ner en flic - ka i dyg - den den fi - na, en
Och om jag än fo - re till värl - de - nes än - de, så

fi - na. Min vän min vän och äl - skogs blom - ma! Ack,
hjär - ta till dig. Till dig, min vän och äl - skogs blom - ma! Ack,
flic - ka i den - na här byn. mf p
ro - par mitt hjär - ta till dig.

om vi kun - de till - sammans kom - ma. Och jag vo - re vän - nen din och

du all - ra kä - restan min! Du ä - de - la ros och för - gyl - lan - de skrin.